

ת"פ 63245/12/17 - מדינת ישראל נגד מ, נ, ח נ (עציר) - נדון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 63245-12-17 מדינת ישראל נ' נ(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת בכירה יעל פרדלסקי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. מ נ (עציר)
2. ח נ (עציר) - נדון

גזר דין

1. ביום 13.9.18 הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של גניבת רכב בצוותא, עבירה לפי סעיף 29ב+413 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**") וזוכה מחמת הספק מהמיוחס לו באישום השני .

2. בתמצית אציון, כי הנאשם הודה כי הוא תושב חברון הנמצאת באזור ושהה ביום 24.12.17 בישראל שלא כדין. בהכרעת הדין קבעתי, כי הוכח שביום 24.12.17 סמוך לשעה 02:00, גנב הנאשם ביחד עם אחר ברמת גן אופנוע מסוג "קימקו" (להלן: "**האופנוע**") השייך למר אלון בירן (להלן: "**המתלונן**"), כשמעדות המתלונן עולה, כי בעת שהאופנוע הוחזר לו על ידי משטרה לא ניתן היה להתניע את האופנוע והוא נאלץ להזמין גרר ולתקן את האופנוע כשהתיקון עלה כ-3,500 ₪.

3. הנאשם צירף את ת.פ 65160-09-17 ות.פ 22571-03-18 והורשע על יסוד הודאתו בת.פ 65160-09-17 בביצוע 2 עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, ובת.פ 22571-03-18 בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

מעובדות האישום הראשון לכתב האישום המתוקן בת.פ 65160-09-17 עולה, כי ביום 27.9.17 בשעה 00:36 או בסמוך לך, שהה הנאשם, שהינו תושב האזור, בתל אביב שלא כדין. מעובדות האישום השני לכתב האישום המתוקן בת.פ 65160-09-17 עולה, כי ביום 4.8.17 בשעה 21:00 לערך שהה הנאשם, שהינו תושב האזור, ברמת גן שלא כדין.

מעובדות כתב האישום בת.פ. 22571-03-18 עולה, כי ביום 28.11.17 בשעה 01:37 לערך שהה הנאשם, שהינו תושב האזור, ברמת גן שלא כדין.

4. תמצית ראיות הצדדים לעונש וטיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

א. במסגרת ראיות לעונש הגישה ב"כ המאשימה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, רשימה של כליאות הנאשם בשב"ס, כתב אישום ופס"ד מת.פ. 31983-06-16 בו הוטלו על הנאשם בין היתר 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור על עבירה של כניסה לישראל שלא כדין ופס"ד מת.פ. 21720-09-12 בו הוטלו על הנאשם בין היתר 8 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ב"כ המאשימה טענה, כי הנאשם שלחובתו 8 הרשעות קודמות, הורשע בכך שביצע את עבירת הרכוש בצוותא ופגע בקניין וברכוש, תוך כדי שנכנס לישראל ללא אישור וכן צירף תיקים והורשע ביצע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, כשהנאשם ביצע את העבירות חרף קיומם של מאסרים מותנים תלויים כנגדו ומכאן הצורך בהרתעתו.

עוד טענה, כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גניבת רכב בעת שהנאשם שהה בישראל שלא כדין, נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, כשלנוכח עברו הפלילי של הנאשם עתרה למקמו בשליש העליון של המתחם. כן טענה כי מתחם העונש ההולם לעבירה של כניסת ישראל שלא כחוק, נע בין מאסר מותנה ל-5 חודשי מאסר בפועל, ועתרה למקם את הנאשם בחלק העליון של המתחם נוכח העובדה כי מדובר בעבירות חוזרות.

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, להפעיל את המאסרים על תנאי התלויים כנגד הנאשם במצטבר בינם לבין עצמם, ובינם לבין עונש המאסר שיגזר על הנאשם. כן עתרה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי על כל עבירת רכוש ועבירה על פי חוק הכניסה לישראל, וקנס משמעותי.

ב. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בימי מעצרו של הנאשם. ב"כ הנאשם הציג פסיקה וטען בטיעונו בעל פה ובהבהרה בכתב, כי ב"כ המאשימה טענה למתחם העונש ללא הצגת אסמכתאות ושמיתחם העונש לעבירות בגין הורשע הנאשם בתיק העיקרי, נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל, כאשר יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, לאור נסיבותיו האישיות ונסיבות ביצוע העבירה. ב"כ הנאשם עתר להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו בן למשפחה בת 10 ילדים, אביו עזב את אמו בגיל צעיר, הנאשם סבל מאלומות מאביו ונשר מבית ספר. עוד טען, כי יש להתחשב במצבו הנפשי של הנאשם אשר קרוב לסייג של אי כשירות משפטית, כעולה מחוות הדעת שהוגשה מטעם הפסיכיאטר המחוזי (נ/2), שכן מצבו הנפשי של הנאשם לא השתפר מאז אושפז בשנת 2008, ומדובר בנאשם הסובל מהפרעות אישיות והתנהגותיות. בנוסף טען, כי יש להתחשב בנאשם, אשר זוכה מהמיוחס לו באישום השני וכן נסיבות ביצוע העבירה של גניבת הרכב בה הורשע מצביעות, כי מדובר ברף הנמוך של העבירה, שכן לא נגרם נזק והאופנוע הוחזר למתלונן.

כן טען, כי לפי הפסיקה אין להפעיל את עונשי המאסר על תנאי במצטבר, 8 חודשי המאסר על תנאי התלויים כנגד הנאשם אינם מידתיים, ויש להפעילם בחופף, וכן עתר להימנע מהטלת קנס בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם המפורטות בנ/2, לרבות מצבו הכלכלי והמשפחתי העגום של הנאשם.

5. מתחם העונש ההולם:

א. הערכים המוגנים שנפגעו:

הנאשם הורשע בתיק העיקרי בביצוע עבירות של גניבת רכב בצוותא וכניסה לישראל שלא כדין וכן צירף תיקים בהם הודה בכניסה לישראל שלא כדין.

הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה של גניבת רכב עניינו, הגנה על רכוש הציבור ועל תחושת הביטחון של הציבור בכלל ועל ציבור בעלי הרכבים, אשר נאלצים לשלם סכומי כסף גבוהים בגין פוליסת ביטוח לרכב, על מנת לממן את הפיצויים לבעלי הרכב אשר רכביהם נגנבו.

על חשיבות הערך המוגן בעבירה של גניבת רכב והצורך בהרתעה עמד בית המשפט בע"פ 7163/13 **אחמד כסוואני נגד מדינת ישראל** (3.8.14): **"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הביטחון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב ... בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו..."**.

כן ראה את דברי בית המשפט לדוגמה בע"פ 11194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (15.5.06):

הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, עניינו פגיעה בביטחונם של תושבי מדינת ישראל ופגיעה בזכות מדינת ישראל להחליט מי הם המורשים להיכנס לתחומי מדינת ישראל.

ב. מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בתיק העיקרי מצביעה, כי לאור העובדה שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין וביצע עבירת רכוש, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים גבוהה. עוד אני קובעת כי בתיקי הצירוף בהם הורשע הנאשם בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כדין ללא עבירות נלוות, בינונית.

ג. מדיניות הענישה הנוהגת:

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי מדיניות הענישה בגין ביצוע עבירה של גניבת רכב בצירוף עבירת שב"ח הינה הטלת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח:

בע"פ 2333/13 **סאלם נ' מדינת ישראל** (3.8.14) אישר בית משפט עליון בעבירה של גניבת רכב, מתחם עונש בין 8 חודשים ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 1345/12 **אבו הדוואן נגד מדינת ישראל** (23.2.14) נקבע, כי עונש מאסר של 9 חודשי מאסר על עבירה בודדת, הוא עונש מקל.

בעפ"ג (מח' חי') 10851-05-15 **מדינת ישראל נ' צאלח** (6.7.15) התקבל ערעור המדינה על קולת

העונש, כנגד נאשם אשר הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח והוטל על הנאשם בערעור 17 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בת"פ (פ"ת) 27509-08-13 **מדינת ישראל נ' חאמד** (24.4.14), הורשע נאשם בעבירות של גניבה ופריצה לרכב ושהייה בישראל שלא כדין ו נידון ל- 16 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

בת"פ (פ"ת) 9235-02-13 **מדינת ישראל נ' אבו הניה** (17.9.13) הורשע נאשם נעדר עבר פלילי בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה פוחזת והפרעה לשוטר ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בת"פ (י-ם) 53317-07-12 **מדינת ישראל נ' פטאפטה** (11.12.12) הורשע נאשם יליד 1991 ללא עבר פלילי הורשע לפי הודאתו בשתי עבירות של גניבת רכב ובכניסה לישראל שלא כדין ונידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בת"פ (פ"ת) 4613-11-12 **מדינת ישראל נ' אבו סנינה** (12.3.13) הורשעו שני נאשמים בהתאם להודאתם, בביצוע עבירות של שהייה בלתי חוקית, גניבת אופנוע, נהיגה ללא רישיון נהיגה ועוד. הנאשמים ללא עבר פלילי נידונו לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

לטעמי, מתחם העונש ההולם לתיק העיקרי בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובראי הפסיקה, נע בין 9 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.

ביחס לכל אחת מעבירות השב"ח שביצע הנאשם ללא עבירה נלוות, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר.

6. לטעמי, ראוי לגזור על נאשם העורך צירוף תיקים עונש כולל, ולפיכך החלטתי לגזור על הנאשם עונש כולל.

7. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם שבפניי, עמדו לנגד עיניי בנוסף למתחמי העונש ההולמים וטיעוני ב"כ הצדדים, גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ממנו עולה, כי לנאשם הרשעות קודמות מאז היותו נער בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, עבירות רכוש, אלימות, עבירות כנגד שוטרים, התחזות כאדם אחר, שיבוש מהלכי משפט, ובריחה ממעצר, בגינם נדון לעונשי מאסר בפועל ולמאסרים על תנאי, אשר לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות. עוד עמדו לנגד עיניי נסיבותיו האישיות של הנאשם והפגיעה בנאשם ובמשפחתו באם אגזור עליו עונש מאסר. כן עמד לנגד עיניי עונש המאסר שגזרתי על הנאשם האחר במסגרת הסדר טיעון סגור, תוך שיובהר כי האחר הורשע על פי הודיתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות שונות, כשאני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם שהאחר היה דומיננטי יותר .

8. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם, כי יש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם. יובהר כי לא מצאתי, כי הנאשם נמצא בהליך שיקום המצדיק חריגה ממתחם העונש לקולא.

9. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם כי מצבו הנפשי של הנאשם קרוב לסייג של הגנת אי שפיות ויש בכך כדי למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש. לטעמי, מדובר בטענה בעלמא, שכן מחוות הדעת שהוגשה מטעם הפסיכיאטר המחוזי (נ/2) עולה, כי הנאשם אושפז בעבר בשנת 2008 מספר פעמים בבית חולים פסיכיאטרי. כן עולה כי הנאשם מאובחן כסובל "1. מהפרעות נפשיות והתנהגותיות כתוצאה משימוש בסמים רבים ובחומרים פסיכואקטיביים אחרים... 2. הפרעת אישיות לא יציבה מבחינה רגשית סוג אימפולסיבי...". לפיכך לא מצאתי כי מצבו הנפשי של הנאשם קרוב לסייג של הגנת אי שפיות.

10. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם, כי יש להפעיל את המאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגד הנאשם בחופף לעונש המאסר שייגזר על הנאשם. סעיף 58 לחוק העונשין קובע, כי עונשי מאסר על תנאי יופעלו במצטבר, כשלא מצאתי טעמים המצדיקים הפעלת המאסרים על תנאי בחופף כפי שמורה סעיף 58 והפסיקה (ראו לענין זה לדוגמה את דברי בית המשפט ב ע"פ 3869/09 **יצחק סלימן נגד מדינת ישראל** [28.12.09]).

11. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם, כי 8 חודשי מאסר על תנאי שהוטלו על הנאשם בת.פ 21720-09-12 אינם מידתיים. אני סבורה כי התנאי מידתי לאור העובדה כי הנאשם הורשע בביצוע עבירה חמורה של גניבת רכב, כשהעונש לצידה הינו 7 שנות מאסר.

12. לפיכך, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים ועיינתי בפסיקה לרבות בפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם, כשלנגד עיני תיקון 113 לחוק העונשין, לרבות מצבו הכלכלי של הנאשם והיותו עצור מיום 24.12.17, החלטתי שלא להטיל על הנאשם קנס משמעותי כעתירת ב"כ המאשימה ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעילה את 4 חודשי המאסר על תנאי שהוטלו על הנאשם בת.פ 31983-06-16 במצטבר לעונש המאסר שגזרתי על הנאשם.

ג. אני מפעילה את 8 חודשי המאסר על תנאי שהוטלו על הנאשם בת.פ 21720-09-12 במצטבר לעונש המאסר שגזרתי על הנאשם ובמצטבר ל-4 חודשי המאסר על תנאי שהפעלתי מת.פ 31983-06-16.

סה"כ ירצה הנאשם 27 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר מיום 24.12.17 ובניכוי ימי המעצר בתיקים שצירף.

(ב"כ הצדדים יעבירו רשימה מוסכמת של ימי המעצר שהנאשם ריצה בתיקים שצירף בתוך 14 יום מהיום).

ד. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירות רכוש ו/או עבירה על פי חוק הכניסה לישראל.

ה. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.2.19.

באם הופקדו כספים בתיק זה, בתיקי הצירוף או בתיקים הקשורים לתיקים אלו יוחזרו הכספים למפקיד, בהעדר החלטה אחרת או מניעה חוקית.

זכות ערעור בתוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן היום, 29/10/18